

Искърскитѣ езера отъ своя страна, спорѣдъ това на кой отъ тритѣ първоначални притоци на Искръ даватъ водитѣ си, се раздѣлятъ на три групи: Бѣлоискърски, Лѣвоискърски и Черно-Искърски. Бѣлоискърскитѣ езера сѣ само нѣколко; едно отъ тѣхъ се намира подъ връха Демиръ-Капу — Канарско езеро, което никога не прѣсъхва, двѣ до сѣверо-западното подножие на рѣкта Шийковица и четири мѣжду връховетѣ Мусь-Алла и Чадъръ-Тене (отъ западната имъ страна), отъ които има началото си р. Голѣма-Вистрица, тоже притокъ на Искръ.

Лѣвоискърскитѣ езера, или тѣй нарѣченитѣ още, езера на Лѣвата рѣка, сѣ на брой около десетъ; най голѣмото отъ тѣхъ е Аловитото езеро, което е заобиколено съ грамадни скали и има елипсовидна форма. Всичкитѣ тѣзи езера се намиратъ въ рѣкта мѣжду рѣковетѣ Аджиева-Планина отъ истокъ, Маринковица отъ западъ и югозападъ и Драганица отъ югъ и югоистокъ. Аловитото езеро е това, което се намира най на сѣверъ отъ всичкитѣ.

Черноискърскитѣ езера броятъ около дванадесетъ, отъ които: двѣ подъ името Ченакъ-Гьолъ, съставляющи началото на Черний-Искръ, шестъ — Урдински езера, съставляющи Урдинската рѣка, едно находяще се подъ връха Малевница, двѣ на рѣкта Прѣкорекъ и едно подъ връха Шапка.

Джерманскитѣ езера или езерата отъ които се начева Джерманската рѣка сѣ: езерата Еди-Гьолъ (седемьтѣ езера) и езерото Скакавица-Гьолъ. На западъ отъ Еди-Гьолъ се намира езерото Отовица, отъ което има началото си рѣката на същото име, изливающа се въ Джерманъ, до самия гр. Дупница.

Езерата на Рилската рѣка сѣ доста многобройни; отъ тѣхъ за забѣлявание сѣ: Сухото езеро, отъ което се начева самата рѣка Рила, Рибнитѣ езера (голѣмо и малко), Смърдливитѣ, Черното езеро и Джендемскитѣ, отъ които събира водитѣ си Кривата-Рѣка, притокъ на Рила. Едно отъ Смърдливитѣ езера нарѣчено Голѣмо-Езеро, надминава по голѣмината си всичкитѣ други. На югъ отъ Голѣмото Смърдливо езеро се намиратъ езерата: Караошерско и Сини-Гьолъ, съ още други двѣ, отъ които има началото си Илина-Рѣка, тоже притокъ на Рила.

Отъ езерата въ Родопскитѣ планини за забѣлявание е Баташкото езеро, находяще до с. Батакъ и отъ което е получило и названието си; има дължина около два часа (отъ сѣверъ къмъ югъ) и около половинъ часъ широчина. На околорѣстъ, а особено отъ къмъ южната му страна се намиратъ такива трѣсавица, въ които много хора, непознавающи мѣстността, сѣ ставали жертва. Най дълбокитѣ мѣста на това езеро се позваватъ по това, че не сѣ покрити съ трѣва. Мѣстността около него е покрита съ елхови и борови дървета. Баташкото езеро се истича прѣзъ с. Дорково въ Ели-Дере.

Старопланинскитѣ езера се отличаватъ отъ Рилскитѣ и Родопскитѣ по това, че водитѣ имъ не истичатъ на никждѣ. Намиратъ се въ впадинитѣ по водораздѣлнитѣ линии на планинитѣ и се напояватъ главно отъ сиѣговетѣ и дъждовнитѣ води. Къмъ този видъ езера принадлежатъ: Драгоманското блато, Каябашкото и Жългото езера.

Драгоманското блато, което има надморска височина около 710 метра, се намира въ впадината мѣжду връха Чепаня, Три-Уши и Остра-Чука (отъ западъ); има дължина заедно съ находящитѣ му се на около трѣсница,